

תאילנד – יומן טיול 14-30/4/16

למה תאילנד? הגיגים, אסוציאציות, מחשבות ומקומות...

גב' נוץ' גב' נוץ' אין מילים,
איזה גנים, איזה פסלים.
אבל למה תקעת מכוניות
בין סחלבים לברומליות?

לקינוח, מופע ראוותני, מוסיקה וצבע
פילים שהייתי מעדיפה לפגוש בחיק הטבע.

לילה בפאטייה לאורך הטיילת
חוויה אנתרופולוגית קצת אחרת
ליידי בוי את אדון או גברת?

כמויות המים שהשפריצו ברחובות
היו נקלטים בברכה ב"מקורות".

מתחברת בקלות לשמחה ולהנאה
רטובה ומרוחה במשחה לבנה
אם כך היה נראה ראש השנה שלנו
הררי היה מוסיף בספרו פרק יפה על כולנו

בכתבים היהודיים רווחת הפתיחה: רבי זה וזה
היה אומר...

אצלנו רשי הוא פוסק הדור והדובר.
על פיו ישק דבר,
לאורו נלך בנהר ובהר.
רשי באנגלית לא בהיר במיוחד
אך עדיף מפענוח כתב היד.

כתוב...

כולנו חכמים, כולנו נבונים, כולנו יודעים את
התורה.

שכחו לכתוב...

כולנו מנומסים, כולנו מתחשבים, כולנו יודעים את
התורה

עד האוטובוס ובחירת מקומות הישיבה.

מילים נושאות מטען, אסוציאציות וצלילים
שמלקטים עם השנים.

לא יכולה להסביר When או Why
צליל חראקירי יש למילה צ'אנג ראי.

בכפר של קארן (לא דונה)

פגשנו בטבעות מאריכות צוואר

שאלה פילוסופית קיומית הטרידה אותי מאד,
אם הייתי שמה בגיל צעיר טבעות על המותניים
האם הייתה נוצרת דפורמציה מצרת ירכיים?

לא הייתי שם. חופשה. לא אנקה את הבית לפסח.
לא נערוך ליל סדר. אפשר לאכול חמץ.
זול שם. נפרד קצת מהמחשב. נבלה עם איציק ומוריה...
אז למה לא?

לילה ראשון בתאילנד, בין אקדחי מים בקוואסן לשוק פרחים
קלטתי שהולך להיות טיול מדהים.
טועמת מנגוסטין ורמבוטאן, ממשמשת שרוואלים צבעוניים
מתאהבת בפרצופי המקומיים החייכנים.

בוקר ראשון בארמון המלך רמה, טקסין, פומפולין או What ever
זהב מושפרץ מכל עבר
בודהה עומד, שוכב, מלפנים ומאחור
בודהה ב S, L, XL מוזהב, מעץ או מאמרלד.

קנצ'נבורי, קנצ'נבורי מתגלגל על הלשון
מסקרן, מגרה ומעורר תיאבון
לשוק הצף שטים בסירות
מי דלתא עכורים בין התעלות
למנגרובים ולצדפות זה לא מפריע לחיות
גם לא לקופים שלמען בננה מוכנים לשחות.

כשאומרים גן עדן אני חושבת ירוק, ציפורים, חיות
זה די דומה למה שמצאתי ב Resort
בקתות קטנות בין עצים, פרחים ואגם
ציצי ציפורים, מפלון וסנאי מבוהל
אדם וחווה חוזרים לנקודת המוצא.

אם הסופר פייר בולה לא היה כותב שטות
והבמאי לין לא היה מנציח את הטעות
מקלונג ולא קוואי היה שם הגשר
אך לא נהרוס סיפור טוב בגלל דקדוק יתר.

שבע בריכות טורקיז בארוואן קולטות מי מפלים
בין דגים נשכנים ופרפרים צבעוניים.
אז זה לא הנייגרה פולס ולא האיגוואסו שבארגנטינה
הלוואי והיה לנו קטן כזה בצומת קסטינה.

שייט לילי באמפואה, חזרנו לתעלות
אורות מלון בוהקים בין חושות מוזנחות
אפוקליפסה עכשיו באסוציאציה עוברת
מפגש גחליליות גולת הכותרת
ידוע שיש כאלפיים סוגי גחליליות
לי הספיקו עשרות להתרגשויות.

גני דוי נוט

עם כל הכבוד למלכה האם ויש כבוד
עדיין יש לה מה ללמוד.
במקום להמיר אופיום בפרחים
ולהרוס חקלאות ארוכת שנים,
כמו בפרסומת זה עדיף
גם לשבת בגנים וגם להסניף.

חכם אביגדור היה אומר:

עם שמן ארומטי או טייגר באלם?
המתיחות בתשלום, החיוך חינם.
שעה או כמה שעות?
כל הגוף או רק בהונות?
בודי מסאג' או בודי בודי מסאג'?
בחדר שלי או במכון שלך?
מה אכפת? העיקר שאני נח.
(והשיר המלווה "והיא שעמדה")

לעתים, סיפור היסטורי מכבד ומנציח מקום
שאינו עומד בזכות עצמו.

האי **Don Sao** (לאוס) במשולש הזהב התגלה כמקום
מרובע למדי.
אביגדור אומר שפשוט חסר שם שוק.

השופט חיים הכהן ז"ל כתב בספרו
שחלק גדול מפסיקותיו הושפעו
ממצב היציאות באותו יום.
כן גם אנו

מידת ההשפעה של "קל בטן" ו "Stop It"
קבעה אם היום יהיה מחורבן או להיט.

המילה הכי מרגיעה ברגעי מצוקה "קל בטן"
בלעת מיצקת, לא בלעת נזלת.

למקדש **דוי סוטפ** הגענו בואן. הכביש מפותל.
לא היה קל. מצב הבטן כנ"ל.

זהב, נזירים, חרק אדום, עצי דוריאן עם פירות ענק
פיל לבן שמת על ראש ההר, זה כל מה שבזכרון נחזק.

אט זורם הנהר, זורם לו אל, אל, אל, אל, אל, אללללללל...
על רפסודת במבוק בנתיב המתפתל
שיר קנוני ולא מוכר עולה ומתגלגל
אל המעין אל המעין בא תימני קטן.

בדרך לפאי ראיתי שלט עליו כתוב 50/50
תהיתי אם מדובר בסטטיסטיקת המקיאים
שנסעו בלי פלסטרים על הקורקבנים
בכבישים המפותלים.

ליל הסדר.

בפאי ייסדנו את מדינת היהודים.

פאן פנג (עיירה טיבטית בת 50 שנה)
שניים סיניות עם תיקים רקומים
על מוטות במבוק שומים מתייבשים.
חזיר שחור, תרנגולת מוקדפת אפרוחים
מי ביבים, אשה עם חד שן וילדים יפים.

נקודה למחשבה:

תראו מה אנחנו עשינו ב – 50 שנה.

לשלוש מתפצלת **מערת Tham Lod**
סטלגמיטים וסטלקטיטים לא יפגשו עוד
רפסודה צרה מחליקה בחשיכה
מעוף סיסים צובע את האוירה.

תחביב לאומי – להסתובב בשווקים
להתווכח עם מוכרים על תרי זוזים
להרגיש שניצחתי את השיטה
לא יעשו עלי קופה.

חניכה מצטיינת בקורס מ"מ (מכסחת מחירים)
ובסוף לגלות שחסכתי שקל ועשרים.

מי גיזר ובריכת מינראלים באותו מקום
מזכיר בדיחות על גן עדן או גיהנום.
בעודנו משכשכים ומטפחים את הבריאות
בראש הנחל ראינו תאילנדית רוחצת סמרטוט.

הסתכלם פעם על פני אשה המקבלת זר פרחים?
כך הרגשתי **בחוות הפרפרים והסחלבים**.
הסתובבתי עם חיוך זומבי על הפנים
(כזה שסבתות מקבלות לאחר הולדת הנכדים).

תהליך ההפריה הוסבר לפרטי פרטים
ממש סרט כחול מעולם הסחלבים.

סיפור עממי

בפר קטם בצפון פאי חיו שני חברים טובים.
לאחד קראו ואן One ולשני ואן Two.
השניים היו בעלי משפחה והתפרנסו מהסעת תיירים.
בד"כ ואן One נסע בראש השיירה וואן Two אחרי.
השיחות במכשיר הקשר נשמעו כך:
ואן One ואן One אני יוצא לעקיפה
האם פנוי?

פנוי!
כך חיו בשלווה והרמוניה שנים רבות
עד שבאחד הטיולים, בהפסקת הקפה,
גילה ואן One בווטסאפ של חברו
שאשתו בוגדת בו עם ואן Two.

הטיול המשיך כמתוכנן ובמכשיר הקשר
שוב נשמע קולו של ואן Two,
ואן One ואן One אני יוצא לעקיפה
האם פנוי?
פנוי נשמעה התשובה המרגיעה
ולאחר מספר שניות צרחה...
"למה לא הזהרת מהמשאיתתתתתתת?"

מוסר השכל:
הזהרו מסיפורים שנכתבים בכבישים מפותלים.

ריקוד הקנטוק

שלוש עולה ארבע יורד בענווה.
בסוף הבנתי את פשר התנועה.
האצבעות נדבקו מהאורז שקיבלנו בארוחה.

מלאכות מקומיות

באולמות מפה ועד להודעה חדשה קיבלנו הרצאה
על עור יען, כבשה וקרקודיל. יופי של דיל.
קערה מכסף, שטיח ממשי ושמשיה תכלכלת
כמו בסיפור על איילת.
מיששתי, הססתי, חשבתי, השוותי
קניתי, ארזתי, ולפוקט טסתי.

חוף פטונג שבפוקט

גועל נפש... תראה תראה... ממש נורא ואיום
בנגלה שבפוקט הייתה כעמורה וסדום.
הנאורות נדחקת לטובת מציצנות
רחמים שלובים בסקרנות
למראה נערה תלויה על עמוד.
סרסורים וסרסוריות מציעים את מרכולתם
סטריפטיז הודי, זונה רוסית ופינג פונג גם.

מפרץ פאנג נה

עצמו עיניים, ספרו נשימות
רוקנו את הראש ממחשבות.
חשבו על מקום רחוק, יפה
יופי עוצמתי המאט פעימות לב
כשיעלם תרגיש צביטת כאב.

איים מיוערים על מי אוקיאנוס ירקרקים
כפר מלזי בנוי במים על עמודים
רשתות דייג פרושות על הגלים.

סלע ענק מזדקר מהמים בהתרסה
גיימס בונד מופיע בהפתעה
ובקולו המחוספס והחושני אומר:

"יאללה, צאו מהסרט..."

פטונג, קרון, קטה ופרום טפ

חופים הם לפעמים געגועים ל...
(השלם את החסר)

כלה יפת תואר מצטלמת
הינומה מתנופפת
חתן מזיע בחליפה
עדיין אינו יודע ש"זוהי רק ההתחלה..."

כשהיינו ילדים אמרו שכסף לא צומח על העצים
אבל
מסתבר שקשיו כן.

מקדש שאולונג – מקדש תאילנדי
הפותח שערי שמיים
ברעש חזיזים מחריש אזניים.
ומי שחושב שזה מעשה פרימיטיבי לכל דבר
שיזכר ביום כיפור ובתקיעת השופר.

פוקט פוקט

איפה היית כשדיברו על הארץ המובטחת?

טיול מאורגן דומה ל"אח הגדול"
רק בלי האופציה להדחה.

העוסקים בחינוך יודעים עד כמה קשה לנהל כיתה...
בד"כ היא מונה כארבעים תלמידים הטרוגניים
שמונעים מצרכים, רצונות ודיפרנציאציה של גנים.
בכל כיתה תמצאו את הילד הבעייתי, המפריע, המתגרה והמתחכם
או זה שמרבה לשאול, מתעניין, שותק או מנמנם.

בתחילת שנה"ל בד"כ עוסקים התלמידים בהשוואות ומדידות
לאחר מכן נוצרות תתי קבוצות.
למקומות הישיבה יש חשיבות. מיקום קובע סטטוס והשתייכות.

תפקיד המורה אינו קל,
עליו לתת מענה לכל תלמיד כאילו היה בן יחיד.
לחייך לזה שמוציא את המיץ גם בשעה שבא להרביץ.
מורה טוב הוא איש אשכולות, שגם בלי גוגל יודע לענות.
אומר את המילה הנכונה במינוח הנכון
ומזמן חוויה שעולה על כל דמיון.

ואם כבר הזכרתי דמיון... אז כל דמיון בין הנ"ל לקבוצה שלנו מקרי ביותר. אולי זה תיאור כיתה מבי"ס אחר.

חיה יקרה

בחרתי לפתוח בהקבלה לכיתה כדי להביע הזדהות והערכה עוד לפני מילות התודה.
אני יודעת שלא היה קל, אך הצלחת לשמור על אורך רוח, רוגע ונעימות לרוב.
ניהלת טיול "חלק" בלי תקלות ועיכובים. הנסיון והידע השרו בטחון ותרמו מאד להנאה.

תודה על שפרשת לפנינו את תאילנד וגרמת לנו להתאהב.
הכנו שיעורי בית. היינו מוכנים לחום, ליתושים, למרחקים ולמאכלים,
אך המידע באינטרנט לא הצליח להעביר את האווירה, הצבעוניות, הטעמים, החושניות והאנשים המקסימים.
יש מילה יפה שעושים בה שימוש בחקר הספרות
סינסטזיה – מערבולת חושית. זו המילה המדויקת לתיאור חוויית הטיול.

תודה על הדברים המובנים מאליהם ועל הירידה לפרטים.
אומרים שאלוהים נמצא בפרטים הקטנים וצודקים האומרים.
כל ההפתעות הקטנות, הטעימות הבלתי צפויות
ברגע שחשבנו שראינו הכל, הפתעת עם עוד משהו

וכן, יש לי גם ביקורת/הצעות לשיפור או בשפה הפדגוגית – משוב.
אעשה זאת ברוגע ובשקט, בזמן הנכון ובמקום הנכון
שכן בגילי המופלג ולאחר שנות ניהול רבות, למדתי שזו הדרך הנכונה ביותר לדבר עם אנשים.

נשמח לשוב ולנסוע איתך ועם פגסוס.
תודה רבה ממשפ' ליכטנשטיין.